

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 12/2011-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. januára 2011 predbežne prerokoval sťažnosť P. F., t. č. vo väzbe, ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 17 ods. 2 a čl. 12 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky postupom bližšie neoznačených orgánov Policajného zboru a prokuratúry, ako aj postupom Okresného súdu Spišská Nová Ves v konaní vedenom pod sp. zn. 4 T 160/2009, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. F. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 16. decembra 2010 doručené podanie P. F., t. č. vo väzbe (ďalej len „sťažovateľ“), označené ako „*Vec: Žiadosť o prešetrenie zákonnosti postupu orgánov činných v tr. konaní – (policajta, prokurátora) a súdu v tr. veci vedenej voči mojej osobe sp. zn. OSSNV 4 T 160/09*“. Ústavný súd podľa obsahu kvalifikoval podanie sťažovateľa ako sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ktorou sťažovateľ namieta porušenie

svojich základných práv podľa čl. 17 ods. 2 a čl. 12 ods. 4 ústavy postupom bližšie neoznačených orgánov Policajného zboru (ďalej len „policajný orgán“) a prokuratúry, ako aj postupom Okresného súdu Spišská Nová Ves v konaní vedenom pod sp. zn. 4 T 160/2009. Vo vzťahu k postupu policajného orgánu a postupu prokuratúry sťažovateľ nekonkretizoval spisové značky konaní, v ktorých malo dôjsť k porušeniu ním označených práv, avšak z obsahu sťažnosti, ako aj povahy veci vyplýva, že ide o postup týchto orgánov v trestnej veci, ktorá bola po podaní obžaloby okresným súdom vedená pod sp. zn. 4 T 160/2009.

Sťažovateľ predovšetkým namieta, že policajný orgán pri jeho výsluchu konanom 6. júna 2009 konal v rozpore so zákonom, keďže

a) ho vypočúval napriek tomu, že bol pod vplyvom alkoholu, v dôsledku čoho si neuvedomoval závažnosť a dôsledky svojej výpovede,

b) ho vypočúval bez prítomnosti zákonného zástupcu, aj keď v tom čase ešte nedovršil 18. rok veku, a teda ho bolo treba považovať za mladistvého.

Vo vzťahu k postupu prokuratúry sťažovateľ namieta, že odobrila postup policajného orgánu, keďže príslušný prokurátor „*takúto nezákonnú výpoveď prijal*“.

K porušeniu práv sťažovateľa malo dôjsť aj tým, že nebol vyrozumený o termíne a možnosti záverečného preštudovania vyšetrovacieho spisu, aby sa mohol „*k výsledkom vyšetrovania vyjadriť, popripade niektore skutočnosti opraviť*“.

Vzhľadom na to že sa súd vo svojom rozhodovaní opierať o dôkazy získané z Tr. poriadkom, získané nezakonne, nemôže byť jeho, vynesení rozsudok uznaný ako zákonný. Vzhľadom nato že mám pochybnosti o zákonnosti takéhoto rozsudku obraciam sa na Ústavný súd aby vo veci rozhodol a zjednal nápravu a zrušil takýto rozsudok. Vec aby vrátil na nové dokazovanie, alebo rozhodol v rámci svojej právomoci, na základe zistených skutočností.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Ústavný súd zistil, že v trestnej veci sťažovateľa vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 4 T 160/2009 bol vydaný 25. septembra 2009 trestný rozkaz, na základe ktorého bol sťažovateľ odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov s minimálnym stupňom stráženia. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 5. novembra 2009. Sťažovateľ nastúpil do výkonu trestu 13. novembra 2009.

Z uvedených zistení vyplýva, že sťažovateľ doručil sťažnosť ústavnému súdu zjavne po uplynutí lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, keďže jeho trestná vec bola právoplatne skončená 5. novembra 2009 a ústavnému súdu bola sťažnosť doručená až 16. decembra 2010, čo zakladá dôvod na jej odmietnutie z dôvodu, že bola podaná oneskorene. Navyše, sťažovateľ, ako to vyplynulo zo zistení ústavného súdu, nepodal proti označenému trestnému rozkazu okresného súdu odpor, a teda nevyužil právne prostriedky ochrany svojich práv, ktoré mal k dispozícii, čo zakladá dôvod na odmietnutie jeho sťažnosti z dôvodu nedostatku právomoci ústavného súdu, keďže o podanom opravnom prostriedku bol oprávnený a aj povinný rozhodovať príslušný všeobecný súd, čo vylučuje právomoc ústavného súdu.

Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene, ako aj z dôvodu nedostatku svojej právomoci.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. januára 2011